

ledsage Betænkningen, vil man under 31 A. finde Dybdeangivelser for en hel Række Nordsø- og Østersøhavne. Man vil se, at med Undtagelse af engelske Havne som Liverpool, London, Hull, samt ligeledes Havre, Antwerpen, Rotterdam med Forhavnen Hoek i Holland og endelig Trondhjem er der ingen af de der opførte Havne, som frembyde 26 Fods Dybde. En Havn som Hamborgs har f. Eks. ikke mere end 20 til 22 Fods Dybde. Adskillige af de nævnte store Havne, f. Eks. Liverpool, London, Havre, Antwerpen o. fl. frembyde derimod en Dybde paa 30 eller derover, hvilket ogsaa er nødvendigt, idet mange af de store transatlantiske Dampere nu til Dags have et Dybtgaaende af 27 eller 28 Fod. Vi have imidlertid den Fordel fra Naturens Haand, at der er et Løb paa 30—35 Fods Dybde, der fører lige ind til Indrederen, Kronløbet nord for Trekroner. Der er saaledes ikke noget i Vejen for, at vi senere, hvis det skulde vise sig ønskeligt, kunne gaa til 30 Fods Dybde, hvorved vi ville komme i Række med de dybeste og betjemmeste Havne, som overhovedet findes i Europa. — Hvad angaar Anlægget af den østlige Mole, har Udvalget her til Dels stillet sig paa et noget andet Standpunkt end Landstingsudvalget i Fjor. Vrede Medlemmer, der have fulgt denne Sags Gang, ville erindre, at det blev i Fjor i Landstinget gjort gældende, at man ikke maatte lade Frihavnsanlægget springe for langt ud mod Øst, idet Sejladsen paa Indrederen derved vilde blive generet. Man foreslog derfor, at hele Anlægget skulde svinges over imod Vest, saa at der vandtes en større Plads paa Indrederen. Denne Tanke er derefter af Indenrigsministeren bleven nærmere bearbejdet; men den Betænkning, som er fremkommen særlig fra Overingeniøren ved Statsbanerne, har paavist, at en saadan Forandring er ugørlig. Den vilde medføre saa store Gener, at man maatte opgive Tanken derom. Regeringens sagkyndige valgte da en anden Vej, idet de for at skaffe lidt større Plads paa Indrederen traf den østlige Mole ind imod Vest i en stor Krumning, og samtidig gjorde den smallere end den havde været efter det oprindelige Forslag. Paa den Plan, som blev forelagt for os i Efteraaret, vil man finde den østlige Mole som et langt, spinkelt, krumt Jølehorn, der ganske sikkert maa siges ikke at have nogen heldig Façon hverken i den ene eller den anden Henseende. Udvalget har ikke kunnet se rettere, end at den Plan, som Regeringen forelagde i Fjor, ubetinget er at foretrække for dette Punkts Bedkommende frem for den Plan, der er

forelagt i Aar. Det er os ikke muligt at tillægge Spørgsmaalet om Pladsen paa Indrederen saa afgørende en Vægt, at vi af den Grund mene at burde fravige det, som for selve Anlæggets Bedkommende maa siges at være det fordelagtigste. Fordelen ved de højt regnet 100 Alen mere Plads, som kan vindes paa et enkelt Punkt ved, at man svinger Molen imod Vest, er saa ringe, at den ikke paa nogen Maade kan veje op imod Ulemperne ved en saa uheldig Form for Molen. Den Indvending, at man maa holde Plads paa Indrederen for Skibe, som søge Ankergrund der, have vi ikke i denne Sammenhæng kunnet tillægge nogen Vægt, idet der ingen Tvivl er om, at hele den Del af Indrederen, som ligger vest for Løbet, for Fremtiden overhovedet slet ikke vil kunne bruges til Ankerplads; de Fartøjer, som hidtil have haft deres Plads her, vil man alligevel være nødt til at anvise Ankerplads andet Steds, sandsynligvisovre paa den østlige Side af Indløbet imellem Lynetten og Trekroner. Medens derfor Udvalget ubetinget maa anbefale, at den østlige Mole bliver ført i omtrent ret Linie ud efter — der er givet den, som man vil se paa Planen, en lille Bøjning —, og at den helt igennem bevarer en Bredde af omtrent 250 Fod, hvilket er stemmende med det, der blev foreslaet i Fjor, have vi dog paa den anden Side af Hensyn til de afvigende Anstuelser ikke villet undlade at indrømme Indenrigsministeren en Bemyndigelse til at foretage mindre væsentlige Afvigelser herfra, forsaavidt dette ved den endelige Fastsættelse af Anlægget maatte skønnes at være det fordelagtigste. Dette Udvalgets Standpunkt har fundet sit Udtryk i det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet til § 1.

Jeg kommer derefter til et meget væsentligt Spørgsmaal. Det er Spørgsmaalet om Forbindelsen mellem Frihavnen og den gamle Havn, særlig med Toldboden. En af de Betæneligheder, som lige fra første Færd have været gjort gældende imod et Frihavnsanlæg nord for Kastellet, er, at det vilde komme til at ligge langt fjernet fra den gamle Havn uden organisk Sammenhæng med denne og uden Forbindelse med det Handelsrøre, som hidtil har haft og fremdeles vil have sin Plads i den gamle Havn. Der er fra Toldboden til Sydenden af Frihavnen omtrent en halv Fjerdingvej og mellem Havnen og det nye Anlæg ligger som bekendt Kastellet med Langelinie. Genen ved denne Adskillelse mellem de to Havne, ved altsaa at lægge et nyt, fuldstændig isoleret Anlæg fjernet fra den gamle Havn, er ganske vist betydelig. Da man nu maa